

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.057/2024/11.

Felperes: Felperes1

(cím3)

Felperes jogi képviselője: dr. Makai-Szász Viktória ügyvéd

(cím8)

Alperes: Alperes1

(cím2)

A per tárgya: munkaviszony megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Tatabányai Törvényszék, 52.M.70.111/2023/56.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 58.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 225.000 (kettőszázhuszonezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy 88.704 (nyolcvannyolcezer-hétszáznégyszáz) forint feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhéen marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú eljárásban irányadó tényállás szerint felperes 2022. július 19. napjától állt munkaviszonyban alperessel fogászati asszisztens munkakörben. A munkaszerződésben a felek rögzítették, hogy felperes személyi alapbére a szerződés megkötésekor havi bruttó 260.000 forint volt, emellett rendszeres bérkiegészítésre, a teljesített ügyeleti naponként ügyeleti díjra, továbbá a NEAK - Bértámogatás mindenkor hatályos összegére volt jogosult. Alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy felperes munkabérét a tárgyhónapot követő hónap 10. napjáig megfizeti. A felek a munkaszerződésben két havi felmondási időben állapodtak meg.

[2] Az alperes a 2022. július havi munkabért 2022. augusztus 12. napján, a 2022. október havi munkabért 2022. november 11. napján utalta át a felperes részére.

[3] Az alperes által a felperes részére a munkaviszony fennállása alatt, és a munkaviszony megszűnését követően átadott bérjegyzékek tartalma egymástól eltért. A 2022. július, augusztus, szeptember hónapra kiadott bérjegyzékek adatai eltértek egymástól, és a ténylegesen kifizetett munkabér összege is eltért a bérjegyzéken szereplő összegtől. Az alperes a 2022 október havi bérjegyzéken szereplő összegénél ténylegesen magasabb összegű munkabért fizetett, november hónapra nem fizetett munkabért a felperes részére.

[4] A felperes 2022. november 11. napján felmondást közölt az alperessel.

[5] 2022. november 15. napján 18 és 19 óra körül az alperes a felperessel kiabált, a kiabálás a rendelőből a folyósóra kihallatszott, annak fültanúi voltak az akkor ott munkát végző takarítónők. Az alperes – más mellett – azt kiabálta a felperesnek, hogy nem ért semmihez, semmire sem jó. A felperes a kiabálást követően sírva otthonába távozott. Az alperes más alkalommal is kiabált a felperessel.

[6] A felperes 2022. november 16. napján munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással megszüntette. Az azonnali hatályú felmondás indokolása szerint az alperesnek többször jelezte a munkakörnyezet nem megfelelő állapotát, amivel kapcsolatban az alperes semmilyen intézkedést sem tett; a szerződés szerinti bérfizetési kötelezettségének határidőben több alkalommal nem tett eleget; több alkalommal agresszíven, megfélemlítően és fenyegető magatartást tanúsítva lépett fel a felperessel szemben; rendszeresen kötelezte a felperest szerződésben le nem írt munkák elvégzésére.

[7] A felperes módosított keresetében kötelezni kérte az alperest a felperes 2022. november 16. napján kelt jogszerű azonnali hatályú felmondása alapján 869.620 forint felmondási időre járó felmondási díj, továbbá 239.184 forint elmaradt munkabér és ezen összegek után 2022. november 17. napjától esedékes törvényes mértékű késedelmi kamat, és ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

[8] A felperes arra hivatkozott, hogy az alperes a keresetlevél benyújtásának napjáig nem számolt el 2022. november 1. és november 16-a közötti időszakra járó munkabérével, valamint a felmondási időre járó távolléti díjával. Az alperes azzal, hogy munkabérét késedelmesen, illetve nem fizette meg, megsértette a munkaszerződés bérfizetés időpontjára vonatkozó rendelkezését, továbbá a munka törvénykönyvéről szóló 2021. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 157. § (1) bekezdését is. A kötelezettségszegés tekintetében hivatkozott a Kúria által irányított ítélkezési gyakorlatra.

[9] A nem megfelelő munkakörnyezet tekintetében előadta, hogy az alperes a tisztasági követelményeket sértő módon a munkaeszközöket nem megfelelően tárolta, majd a rendelőben található dokumentumokat a munkaasztalára ömlesztette és annak elpakolását a felperes feladatává tette, aki így akár egy használt tübe vagy fertőzött pohárba is belenyúlhatott volna, ezzel az alperes az Mt. 51. § (4) bekezdése rendelkezésébe ütköző magatartást tanúsított.

[10] A munkaszerződéstől eltérő foglalkoztatás tekintetében előadta, hogy az alperes arra utasította, hogy az iskolák fogászati szűrésében munkaidőn túl vegyen részt. Az alperes megsértette az Mt. 51. § (1) bekezdésében foglaltakat, azért akarta a munkaszerződéstől eltérően foglalkoztatni, hogy a felperes másik munkáltatónál történő munkavállalását megghiúsítsa, és az alperes saját elmaradt munkavégzését a felperes felmondási idejében pótolja.

[11] Az alperes rendszeresen a felperes emberi méltóságát sértő, minősíthetetlen hangnemet és trágár kifejezéseket használt, fenyegetőzött, tiszteletlenül beszélt, amely magatartás az azonnali hatályú felmondás közlésének napját megelőző napra már olyan mértékűvé vált, ami a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tette. Az alperes ezzel megsértette együttműködési kötelezettségét és a felperes emberi méltóságát is.

[12] A kereseti kérelem összecszerúsége tekintetében az Mt. 78. § (3) bekezdésére, valamint a munkaszerződés 6. pontjában foglaltakra hivatkozott, mely szerint a felmondási idő kettő hónap. A havi munkabér összegének meghatározását illetően arra hivatkozott, hogy a bérjegyzékek munkabérre vonatkozó adatainak eltérőségére tekintettel a havi munkabér összegét a munkaszerződés alapján bruttó 434.810 forintban határozta meg.

[13] Az alperes írásbeli ellenkérelmében a kereseti kérelem elutasítását kérte, azt jogalapjában és összecszerúságában egyaránt vitatta.

[14] Az alperes álláspontja szerint a munkavállalói felmondás ellentétben áll a keresetlevélben felmondás indokaként megjelölt körülményekkel. Ezt követően logikátlan az azonnali hatályú felmondás, a keresetlevél alapján az sem állapítható meg egyértelműen, hogy a felperes munkaviszonya felperes szerint milyen módon szűnt meg. A felperes az Mt. 78. § (3) bekezdése szerinti két hónap felmondási időre járó munkabér igényét a felmondásra, egyéb igényét az azonnali hatályú felmondásra alapította.

[15] Az alperes a késedelmes bérfizetéssel összefüggésben előadta, hogy a felperes munkabérét az azonnali hatályú felmondás közlésekor már megfizette, ezért értelmezhetetlen,

hogy ez a körülmény milyen módon alapozhatná meg a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettség jelentős mértékű megszegését. Az alperes vitatta a felperes munkakörnyezet megfelelőségével és a munkaszerződéstől eltérő foglalkoztatás tekintetében tett állításait.

[16] Vitatta, hogy a minősíthetetlen hangnem vonatkozásában az előadottak a valóságnak megfelelnek, a felperes állításától eltérően a takarítók nem lehetettek a rendelő közelében. Vitatta, hogy a felperessel kiabált, soha nem mondta a felperesnek azokat a kijelentéseket, melyeket a felperes állított. Semmilyen minősítő, személyeskedő kijelentést nem tett. Vitatta, hogy november 15-én vita lett volna a felperes és közte, az alperes nem emelte fel a hangját, egyébként is be volt rekedve, beszélni alig tudott, továbbá hozzátéve, hogy egy hónappal az esetet megelőzően fogászati implantátum került beépítésre, amely átlukasztotta arcüregét, emiatt sem tudott kiabálni.

[17] A felperes elmaradt munkabér iránti igénye az alperes szerint nem értelmezhető, mivel a 2022 október havi túlfizetés a munkabért kompenzálta, később az alperes úgy nyilatkozott, hogy a 2022. november 11-én felperes részére utalt munkabér valószínűleg részben az október havi munkabér volt, részben pedig a november hónapra előre kifizetett munkabér. Figyelemmel arra, hogy a felperes november 16-ig dolgozott az alperesnél, további munkabért részére nem kellett fizetnie.

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 239.184 forint elmaradt munkabért, továbbá a felperes által 2022. november 16. napján közölt azonnali hatályú felmondás jogszerűségére tekintettel 869.620 forint felmondási időre járó távolléti díjat, valamint ezen összegek után 2022. november 17. napjától törvényes mértékű késedelmi kamatot és 650.000 forint perköltséget. Felperes személyes költségmentességére tekintettel a 99.750 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[19] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes munkaviszonya a felperes azonnali hatályú felmondásával szűnt meg. Utalt arra, hogy nincs törvényi akadálya annak, hogy a munkavállaló felmondását követően a törvényi feltételek fennállása esetén jogszerűen azonnali hatályú felmondással szüntesse meg a munkaviszonyát.

[20] A bíróság megállapította továbbá, hogy a munkabér többszöri késedelmes megfizetése és az alperes azon kifogásolt magatartása, hogy a felperessel szemben több alkalommal agresszív, megfélemlítő, fenyegető módon lépett fel, az azonnali hatályú felmondás indokolásának összefoglaló, de kellően konkrét és határozott megfogalmazása, amely alapján az alperes egyértelműen következtethetett arra, hogy a felperes miért nem kívánja fenntartani munkaviszonyát.

[21] Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy az Kúria által irányított ítélkezési gyakorlat szerint az azonnali hatályú felmondásban megjelölt több indok közül elégséges, ha egy megfelel a törvényi feltételeknek.

[22] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a munkabér határidőben történő megfizetését a bizonyítási teherre vonatkozó tájékoztatásnak megfelelően az alperesnek

kellett volna bizonyítania, a bizonyíthatlanság jogkövetkezményét az alperesnek kellett viselnie. Az alperes a késedelmes kifizetéssel megsértette a munkaszerződés 3. pontját, és az Mt. 157. § (1) bekezdésének rendelkezését, ezért az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az azonnali hatályú felmondás azon indoka, hogy az alperes többször késedelmesen teljesítette munkabérfizetési kötelezettségét valós.

[23] Ugyanígy megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az azonnali hatályú felmondás azon indoka, miszerint az alperes több alkalommal agresszíven, megfélemlítő, fenyegető módon lépett fel a felperessel szemben, a valóságnak megfelel.

[24] Az elsőfokú bíróság ítéletében kiemelte, hogy lényeges kötelezettségnek minősül az Mt. 42. § (2) b) pontja, az Mt. 157. § (1) bekezdése alapján a munkáltató határidőben tegyen eleget munkabér fizetési kötelezettségének, továbbá az is, hogy az adott helyzetben elvárható magatartást tanúsítsa az Mt. 6. § (1) bekezdése alapján, valamint az Mt. 6. § (2) bekezdésében foglaltak szerint együttműködési kötelezettségét teljesítse.

[25] Az ítélezési gyakorlatra utalva hivatkozott arra is, hogy a munkabérfizetési kötelezettség elmulasztása a munkavállaló azonnali hatályú felmondásának jogszerű indoka lehet akkor is, ha a késedelem nem huzamosabb ideig áll fenn és a munkáltató mulasztása nem visszatérő jellegű, hanem egyetlen alkalommal történt. A felperes több késedelmes kifizetésre is hivatkozott, amelyet bankszámlakivonatokkal igazolt. E szerint 2022. július havi és október havi munkabérét késedelmesen utalta át felperes részére az alperes.

[26] Az ellenkérelemben foglaltakra tekintettel az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy a felperes jognyilatkozata nem ütközi-e a joggal való visszaélés tilalmába. Az alperes a joggal való visszaélés tilalmának alapjául szolgáló tény, körülményt, tanú tanúvallomásával kívánta igazolni. Az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 183. § (1) és (4) bekezdéseinek rendelkezéseire figyelemmel az alperes által a perfelvétel lezárása előtt előterjesztett tanúbizonyítási indítványt befogadta és tanú tanút a tárgyalási határrnapra idézte, a tanú azonban a megadott idézési címéről nem volt idézhető, mert idézése „címezett ismeretlen” jelzéssel érkezett vissza a bíróságra. A bíróság erről tájékoztatta az alperest és felhívta, hogy 10 napon belül a tanú idézési címét jelentse be, figyelmeztette, hogy ennek hiányában a bíróság a tanú meghallgatását foganatosítani nem tudja. Az alperes a bíróság felhívása ellenére – alperes nyilatkozattéli határideje 2024. augusztus 31. napján lejárt – határidőn belül kérhette volna a rendelkezésre álló határidő meghosszabbítását, azonban ilyen kérelmet nem terjesztett elő, a mulasztás indokaként arra hivatkozott, hogy az iratokat elektronikus úton nem tudja a bíróság részére megküldeni, a tanú címét nem jelentette be.

[27] A bíróság nyomatékosan rögzítette, hogy kizárólag azon iratok vonatkozásában állapította meg, hogy azok hatálytalanok, amelyeket az alperes papír alapon, személyesen, vagy postai úton nyújtott be a bíróságra, a bíróságon felvett jegyzőkönyvek és azok esetleges mellékletei vonatkozásaiban, az alperesi jogi képviselő beadványa tekintetében az elsőfokú bíróság ilyen megállapítást nem tett. Az elsőfokú bíróság megállapította, az alperes nem volt elzárva attól, hogy a határidő meghosszabbítását kérje a tanú idézési címének bejelentése tekintetében, azonban azt alperes elmulasztotta.

[28] A Pp. 4. § (1) bekezdése és a Pp. 3. § szerinti perkonzentráció elvének sérelmére tekintettel az elsőfokú bíróság a tanú meghallgatására irányuló alperesi indítványt elutasította.

[29] Fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes nem bizonyította azt a tényt, hogy a felperes 2022. novemberétől dolgozott a helységi fogorvosi rendelőben, így nem bizonyította a joggal való visszaélés tilalmának a felperes általi megsértése alapjául szolgáló tényt, amit az alperes terhére értékelt az elsőfokú bíróság. Megállapította továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a felperes igazolta, munkaviszonyát az azonnali hatályú felmondásban foglalt azon indok alapján szüntette meg, hogy az alperes a munkabér fizetésével többször késedelembe esett, továbbá agresszív, megfélemlítő és fenyegető magatartást tanúsított a felperessel szemben és nem azért, mert az alperesnél a felmondási időt nem kívánta letölteni.

[30] A fent részletezettek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes jogszerűen szüntette meg azonnali hatályú felmondással az alperessel fennállt munkaviszonyát.

[31] Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy a Pp. 522. § (1) c) pontja alapján az alperest terhelte a bizonyítás abban a tekintetben, hogy felperes 2022. november havi elmaradt munkabérét hiánytalanul megfizette. Az alperes a 2022. november havi munkabér előzetes megfizetését nem igazolta. A felperes által csatolt bankszámlakivonatokat azt tanúsították, hogy az alperes az Mt. 157. § (1) bekezdésének megfelelően a felperes munkabérét utólag, a következő hónapban fizette ki, ezt igazolta különösen, hogy az alperes az utaláskor a megjegyzés rovatban azt tüntette fel, hogy „2022. októberre”. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes elmaradt munkabér iránti igényének jogalapja megalapozott.

[32] A kereseti kérelem összecszerűsége tekintetében rögzítette, hogy felperes két hónap felmondási időre járó távolléti díj iránti igényének „indoka” az Mt. 78. § (3) bekezdésére utaló szabály, mely szerint a munkavállaló azonnali hatályú felmondása esetén a munkáltató köteles az Mt. 70. § (3) bekezdésében és 77. §-ában foglaltakat megfelelően alkalmazni.

[33] Az egyes hónapok tekintetében az alperes a bizonyítási teherre vonatkozó tájékoztatás ellenére sem oldotta fel az ellentmondást, a bérjegyzékek és a felperes részére folyósított juttatások közötti ellentmondás vonatkozásában. Az alperes a perfelvételi nyilatkozatát ebben a vonatkozásban nem teljeskörűen terjesztette elő, a bíróság a Pp. 183. § (6) bekezdése alapján az alperes perfelvételi nyilatkozatát hiányos tartalma szerint, a rendelkezésre álló peranyag alapján bírálta el. A bíróság az alperes nyilatkozata és a bizonyítottság hiányosságát az alperes terhére értékelte és az alperest a felperes kereseti kérelme szerinti összecszerűségben marasztalta.

[34] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kiemelte, hogy a fellebbezési határidőt megtartotta, mivel az 56. sorszámú ítéletet személyesen 2024. október 31. napján vette át, és 2024. november 13. napján kérte az ügyfélszolgálatnál fellebbezése jegyzőkönyvbe vételét.

[35] Az alperes elsődlegesen a fellebbezéssel támadott ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte súlyos jogszabálysértésre hivatkozással, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

[36] Az alperes sérelmezte, hogy egyéni vállalkozóként elektronikus kapcsolattartásra kötelezett, ő viszont nem érti a rendszer működését, több esetben kérte panasz formájában az elsőfokú bíróságot, hogy segítsenek neki a rendszer használatát betanítani, de kérelmei elutasításra kerültek. Korábbi jogi képviselője a perben elektronikus úton nyújtotta be beadványait, de jogi képviselte már megszűnt. Mivel a rendszer használatához nem kapott megfelelő segítséget, „rengeteg olyan beadvány benyújtása elmaradt emiatt, amely az alperesi álláspontot igazolta volna”. Ezen ok miatt az ügyfélszolgálaton benyújtott beadványai mind hatálytalanok lettek.

[37] A per során feljelentést tett hamis tanúzás megalapozott gyanúja miatt tanú3, tanú4 és a felperes férje ellen, akik felperes tanúi voltak az elsőfokú eljárásban. A tanúvallomások egymásnak és a körülményeknek is ellentmondóak voltak. Az alperes sérelmezte, hogy indítványozta az elsőfokú bíróságnál, hogy a hatósági eljárás lefolytatásáig a peres eljárást függessze fel, de a bíróság kérelmének nem adott helyt.

[38] Az alperes álláspontja szerint az eljáró bíró elfogultságát bizonyítja, hogy az általa indítványozott tanú tanú nem került meghallgatásra, mert a bíróság felszólítására a tárgyaláson nem tudta a tanú idézhető címét bemondani; emiatt hatalmas hátrány érte, mivel a tanú vallomásaival nem tudta igazát bizonyítani.

[39] Az alperes sérelmezte továbbá az elsőfokú bíróság jegyzőkönyvezését is: felperes első tárgyaláson tett személyes nyilatkozatait nem megfelelően tartalmazza a jegyzőkönyv. Felperes nyilatkozatai azt igazolják, hogy a felperes alperes ellen felhozott érvei valótlanok, ugyanis azért nem járt be az alpereshez helység2re dolgozni munkaidőben, mert akkor már eldöntötte, hogy helység1en szeretne telket vásárolni, oda akarnak költözni, mert gyermekvállaláson gondolkodnak.

[40] A felperes elmaradt munkabér igényével kapcsolatban előadta, amikor felperes azonnali hatályú felmondást közölt alperessel azon indokkal, hogy nem kapott munkabért, a felperes javára 2022. november 10. napjától túlfizetésben volt alperes, plusz szóbeli megállapodás alapján a röntgent tanfolyamát is kifizette. Az azonnali hatályú felmondás időpontjában 17.000 forint tartozása állt fenn felperesnek, ami a tanfolyam alperes által kifizetett árának 50 %-a.

[41] Az alperes álláspontja szerint, a felperes munkaszerződéstől eltérő foglalkoztatásával kapcsolatos és a munkakörülményekkel kapcsolatos állításai sem felelnek meg a valóságnak.

[42] Hivatkozással arra, hogy jogi képviselő nélkül jár el, alperes kérte a fellebbezési határidő további 15 nappal történő meghosszabbítását és a fellebbezése pozitív elbírálása esetére kérte a Tatai Törvényszék kizárását.

[43] Az alperes fellebbezésében tárgyalás megtartását kérte.

[44] A felperes fellebbezési ellenkérelmében a Pp. 383. § (2) bekezdés első fordulata alapja az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból helytálló jogi következtetést vont le. Kötelezni kérte alperest a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltség viselésére, melynek összegét a becsatolt költségjegyzék szerint 125.000 forintban jelölt meg azzal, hogy a fellebbezési tárgyaláson pontosítottak szerint a tárgyalás időtartamát és a felkészülésre egy óra időtartamot, továbbá az utazási időre is egy óra időtartamot kért figyelembe venni.

[45] A felperes a fellebbezésben foglaltakra tekintettel kiemelte, az elsőfokú bíróságnak nem volt kötelezettsége informatikai ismeretekről kioktatni a peres feleket, ennek ellenére, törvényi kötelezettség hiányában is segíteni kívánta alperes megfelelő eljárását, amikor tájékoztatást adott a jogi képviselő nélkül eljáró ügyfelek részére készített, az elektronikus kapcsolattartást részletesen bemutató tájékoztató linkjéről.

[46] A felperes álláspontja szerint az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy kérelmére az elsőfokú bíróságnak az eljárást fel kellett volna függesztenie a alperes feljelentésére tekintettel a tanúk - álláspontja szerint- hamis nyilatkozattétele miatt. Az elsőfokú bíróság jogszerűen nem is függeszthette fel az eljárást, mert a feljelentés kizárólag az alperes nyilatkozataként értékelhető; erről a bíróság külön tájékoztatást is adott az alperes részére.

[47] A felperes álláspontja szerint a fellebbezés tanú1 tanúkénti meghallgatásának elmaradásával kapcsolatos hivatkozása is megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a 2024. április 16-án megtartott tárgyaláson felhívta a feleket bizonyítási indítványaik 15 napon belüli előterjesztésére, alperes hozzávetőleg két és fél hónappal a határidő lejártát követően jelentette be a tanú kihallgatására vonatkozó indítványát a tanú címének megjelölése mellett, bár a bíróság az indítványt elkészsége ellenére befogadta, a megadott címről a tanú idézése „címzett ismeretlen” jelzéssel érkezett vissza. A bíróság felhívta az alperest, amennyiben tanúbizonyítási indítványát változatlanul fenntartja, a tanú megfelelő idézési címét további 15 napos határidőn belül jelentse be, a bíróság a mulasztás következményére is figyelmeztette alperest, aki ellenére sem jelentette be a tanú pontos idézési címét.

[48] Az alperes megalapozatlanul sérelmezte, hogy az első tárgyalási jegyzőkönyv a nyilatkozatokat nem megfelelően rögzítette. Az elsőfokú bíróság az alperes kérelmére az első tárgyaláson 8 napos határidőt biztosított, hogy megjelölje azon nyilatkozatokat, amelyeket álláspontja szerint a bíróság nem megfelelően rögzített, azonban az alperes a bíróság felhívásának nem tett eleget.

[49] Megalapozatlanul sérelmezte az alperes fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azon hivatkozását, miszerint a felperes javára munkabér túlfizetése volt, továbbá az alperes a felperes röntgent tanfolyamát is kifizette, amellyel még tartozik az alperesnek. A felperes hivatkozott arra, a bíróság felhívta az alperest az elszámolással

kapcsolatos ellentmondások feloldására, aminek az alperes nem tett eleget, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

[50] Az eljárásnak nem képezte tárgyát a munkakörülmények és az eltérő foglalkoztatás kérdésköre, erre való tekintettel az alperes ezzel kapcsolatos hivatkozásai irrelevánsak.

[51] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[52] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában és 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel, az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bizonyítékok okszerű értékelésével helyesen állapította meg, a kereseti kérelemről az irányadó anyagi jogszabályok – az Mt. 6. § (2) bekezdése, 42. § (2) b) pontja, 64. § (1) c) pontja és (2) bekezdése, 78. § (1)-(3) bekezdése és 157. § (1) bekezdése – helyes alkalmazásával megalapozott döntést hozott.

[53] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 370. § (1) bekezdés alapján a fellebbezési kérelemhez és a fellebbezési ellenkérelemhez kötöttség korlátaira tekintettel bírálta el.

[54] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság az alábbiakra tér ki. Az alperes megalapozatlanul sérelmezte, hogy a bíróságtól többszöri kérése ellenére sem kapott megfelelő segítséget az elektronikus kapcsolattartás gyakorlati, technikai tudnivalóival kapcsolatban és emiatt hátrány érte az elsőfokú eljárás során, mivel beadványait szabályszerűen ezért nem tudta előterjeszteni. Az alperes, mint egyéni vállalkozó a Pp. 7. § (1) 6. pontja és az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) a) aa) alpontja alapján elektronikus kapcsolattartásra kötelezett. Az alperest az elsőfokú bíróság erről kérésére 53. sorszámu végzésében szabályszerűen tájékoztatta, mint ahogyan arról is, hogy perbeli nyilatkozatait a Pp. 246. § (2) és (3) bekezdése alapján ügyfélfogadási időben a bíróságon szóban is megteheti.

[55] Helytállóan adott tájékoztatást az elsőfokú bíróság arról is, hogy a jogszabályi rendelkezések alapján a bíróságnak nem feladata, hogy a peres felek részére az elektronikus kapcsolattartás gyakorlati módját bemutassa. Megalapozatlanul hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során súlyos eljárási szabálysértést követett el.

[56] Megalapozatlanul sérelmezte fellebbezésében az alperes, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget az eljárás felfüggesztése iránti kérelmének. Az elsőfokú bíróság 43. sorszámu végzésében – más mellett – tájékoztatást adott a felfüggesztés eljárásjogi feltételeiről és részletes felhívást közölt az alperessel abban a vonatkozásban, hogy milyen nyilatkozatokat kell az alperesnek megtennie, hogy a felfüggesztés iránti kérelmét az elsőfokú bíróság érdemben tudja elbírálni. Az alperes a felhívásban foglaltaknak nem tett eleget.

[57] Megalapozatlanul sérelmezte fellebbezésében az alperes azt is, hogy az elsőfokú bíróság tanúl tanúkenti kihallgatására előterjesztett bizonyítási indítványát 47-II. számú

végzésével elutasította. Ezzel kapcsolatban utal a másodfokú bíróság az ítélet [87] bekezdésében foglaltakra, melyben az elsőfokú bíróság alperes szóbanforgó indítványának elutasítása indokait részletesen ismertette, mely indokok alapján a bizonyítási indítványt elutasító döntése megalapozott. Itt utal a másodfokú bíróság arra is, hogy a tanú az alperes felperessel szemben tanúsított, az azonnali hatályú felmondásban kifogásolt magatartása és a bérfizetéssel kapcsolatos késedelem tekintetében érdemi nyilatkozatot tenni nem tudott volna.

[58] Az elsőfokú bíróság tárgyalásáról felvett jegyzőkönyv tartalmának felülvizsgálatára a fellebbezési eljárásban nincs mód, az alperes írásbeli jegyzőkönyv kijavítása, kiegészítése iránti kérelme elbírálására a Pp. 161. § (3) bekezdésében írottak szerint lett volna lehetőség az elsőfokú eljárásban.

[59] A másodfokú bíróság a fentiekben részletezettekre utalva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perfelvételi eljárás szabályait megtartotta, az érdemi tárgyalási szak szabályait nem sértette meg, a Pp. 381. §-ban írt feltételek nem állnak fenn, az elsőfokú eljárás megismétlése nem indokolt.

[60] A másodfokú bíróság érdemben vizsgálta az alperes írásban előterjesztett fellebbezését, amelyben az azonnali hatályú felmondás indokait illetően kizárólag a késedelmes munkabér fizetéssel kapcsolatos ítéleti megállapításokat tette vitássá. A fellebbezési tárgyaláson a munkabér elszámolására vonatkozó okiratok tekintetében előadta, a felmondáskor készített „utolsó” bérjegyzék a helyes adattartalmú, azt kérte figyelembe venni. Arra hivatkozott, hogy az átutalásnál az „októberre” megjegyzés elírás volt.

[61] Ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság utal az elsőfokú ítélet [69] bekezdésében részletezettekre, mellyel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetért, azt megismételni nem kívánja. Az alperes által állított „elírás”-t a perbeli bizonyítékok nem támasztják alá.

[62] Az alperes a fellebbezési tárgyaláson hivatkozott arra is, hogy szájsebészeti műtétje miatt nem is tudott kiabálni, meg is fázott, hangja egyáltalán nem volt. Ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság utal az elsőfokú ítélet [71]-[77] bekezdéseiben részletezettekre. Az elsőfokú bíróság a perbeli bizonyítékokat, tanúvallomásokat a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján megfelelően értékelte, mellyel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetért.

[63] Az alperes munkaszerződéstől eltérő foglalkoztatással és a munkakörülményekkel kapcsolatos állítása nem releváns, tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete szerint a támadott azonnali hatályú felmondás jogszerűségét a bíróság nem ezen körülmények figyelembevételével állapította meg.

[64] A másodfokú bíróság a fentiekben kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét – a Pp. 386. § (4) bekezdésében foglaltakra utalással – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[65] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) § (a) pontja alapján az alperes kérelmére a fellebbezést tárgyaláson bírálta el.

[66] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltsége viselésére, melynek összegét a felperes által csatolt perköltség felszámítás alapján a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) a) pontja szerint állapított meg azzal, hogy a felperes jogi képviselője áfa fizetésre nem kötelezett.

[67] A másodfokú bíróság a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény (Kmtv.) 3. § (1) bekezdés d) pontja és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján rendelkezett a fellebbezési illetékekről – figyelemmel arra, hogy alperes teljes személyes költségmentességben részesült. A fellebbezési illetékek összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése szerint 1.108.804 forint fellebbezési pertárgyérték és az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján állapította meg a másodfokú bíróság.

[68] A Pp. 365. § (2) bekezdése szerint az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

Győr, 2025. január 21.

Dr.Bartus Erika s.k.
a tanács elnöke

Dr.Mózsa Gábor s.k.
előadó bíró

Dr.Ferenczy Tamás s.k.
bíró